

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **F. B.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Černého 517/13, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 4. 2016, č. j. 33 A 28/2015 - 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu na bankovní účet žalobce do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 4. 4. 2016, č. j. 33 A 28/2015 - 47, odmítl pro opožděnost žalobu proti rozhodnutí ze dne 9. 10. 2014, č. j. KUZL-48733/2014, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 19. 5. 2014, č. j. MUUH-OD/41786/2014/GreV Spis/2979/2014. Naposledy uvedeným rozhodnutím prvoinstanční orgán uznal žalobce vinným, že „1/ dne 9. 12. 2013 v 17:47 hod. na sil. I/50H v obci Staré Město za železničním podjezdem ve směru jízdy na Brno jako řidič osobního motorového vozidla Audi A6 Avant RZ X nerespektoval vodorovnou dopravní značku V1a „Podélná čára souvislá“ a v takto označeném úseku předjel nezjištěné vozidlo. Tím porušil ust. § 4 písm. c) zákona o provozu, a tak se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu, neboť se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona,

2/ dne 9. 12. 2013 v 17:47 hod. na sil. I/50H v obci Staré Město za železničním podjezdem ve směru jízdy na Brno jako řidič osobního motorového vozidla Audi A6 Avant RZ X při řízení sbora uvedeného vozidla neměl u sebe řidičský průkaz. Tím porušil ust. § 6 odst. 8 písm. a) zákona o provozu, a tak se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu, neboť se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.

3/ dne 12. 2. 2014 v 00:15 hod. na místní komunikaci ul. Havlíčkova v obci Uherské Hradiště jako řidič osobního motorového vozidla zn. Audi A6 Avant RZ X při jízdě od kavárny „Iné kafe“ k budově České

pošty nerespektoval svislou dopravní značku IP27a „Pěší zóna“. Tím porušil ust. § 4 písm. c) zákona o provozu, a tak se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu, jebož se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona,

4/ dne 12. 2. 2014 v 00:15 hod. při jízdě z místní komunikace ul. Havlíčkova na náměstí T. G. Masaryka v obci Uberské Hradiště jako řidič osobního motorového vozidla zn. Audi A6 Avant RZ X při řízení sbora uvedeného vozidla neměl u sebe řidičský průkaz. Tím porušil ust. § 6 odst. 8 písm. a) zákona o provozu, a tak se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu, jebož se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona,

5/ dne 12. 2. 2014 v 00:15 hod. v obci Uberské Hradiště na místní komunikaci Masarykovo náměstí u budovy České pošty a následně dne 12. 2. 2014 v 01:15 hod. v Uberskobradištské nemocnici jako řidič osobního motorového vozidla zn. Audi A6 Avant RZ X se přes výzvu policisty podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o provozu odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. Tím porušil ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o provozu, a tak se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o provozu, jebož se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvěřeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.“

Prvoinstanční orgán žalobci uložil za uvedené jednání na základě § 125c odst. 4 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, § 125c odst. 5 téhož zákona, § 11 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, § 14 odst. 1 a § 12 odst. 2 téhož zákona, pokutu ve výši 39.000 Kč a sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 20 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Proti usnesení Krajského soudu v Brně podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost a uvedl, že ji z důvodu časové zaneprázdněnosti doplní později.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 4. 2016, č. j. 4 As 87/2016 - 9, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení prostřednictvím svého zástupce doplnil kasační stížnost tak, že uvede, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů napadá usnesení Krajského soudu v Brně a co navrhuje. Současně stěžovatele poučil, že pokud kasační stížnost nebude ve stanovené lhůtě doplněna, soud ji odmítne. Předmětné usnesení Nejvyšší správní soud doručil zástupci stěžovatele dne 21. 4. 2016, stanovená lhůta tudíž uplynula dne 23. 5. 2016 [srov. § 40 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

Zástupce stěžovatele na uvedenou výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval a Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení obsahu podání stěžovatele k závěru, že kasační stížnost nespĺňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.“

Podle § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. „[z] každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.“

pokračování

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“

Zástupce stěžovatele v kasační stížnosti toliko vymezil, že brojí proti celému usnesení ze dne 4. 4. 2016, č. j. 33 A 28/2015 - 47, kterým Krajský soud v Brně odmítl žalobu stěžovatele. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud naposledy uvedené usnesení zrušil z důvodu nezákonnosti. Z textu kasační stížnosti však není seznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nesprávnost napadeného usnesení, respektive jaká konkrétní pochybení krajskému soudu vytýká. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatel je v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. povinen uvést, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá, a současně tento důvod obsahově popsat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. To však stěžovatel v posuzované věci neučinil. Podle názoru Nejvyššího správního soudu není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Na podporu tohoto závěru Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5, podle kterého „[s]oud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen, anebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.“

Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byl poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranil, ačkoliv je zastoupen advokátem. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoplnil důvody napadení usnesení krajského soudu, nebyly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti uvedené v § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Podle třetí věty § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek“. Podle odst. 5 téhož ustanovení „[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé“.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Stěžovatel uhradil soudní poplatek k výzvě soudu převodem na účet ke dni 2. 5. 2016. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného stěžovatelem, jak jsou vymezeny třetí větou § 10 odst. 3 ve spojení s odst. 5 téhož ustanovení zákona o soudních poplatcích.

Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Uvedená částka bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení na bankovní účet, z něhož stěžovatel zaplatil soudní poplatek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu